

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

35. An per Iubilæum anni Sancti Bulla Cruciatæ suspendatur? Ex p. 1. tr.
11. res. 97.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolver.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

que los Religiosos esten sujetos, quanto al Sacramento de la Penitencia à los Prelados, porque esto se ha de entender, quanto à lo que dos veces antes auia prohibido, que era la absolución de los caños referuados, quia clausula positiva in una parte dispositionis, sive ponatur in principio, sive in fine, cenfetur referri ad omnia contestata in eadem clausula cap. secundum requiri, de appellationibus (vbi id obseruant Doctores) cap. canonicam de reſcriptis cap. Apostolus 22. quæſt. 7. leg. item quia if. de pacts §. ultimo leg. Titia §. 2. C. familia ericunda leg. quoties C. de pacts leg. petens ff. si certum petat leg. lecta ej. ff. de legat. 1. leg. quia if. de condit. & demonit. leg. talis scriptura §. ult. ff. de legatis 1. y las palabras vltimas generales del breue se han de entender secundum subiectam materiam de los caños referuados, que antes auia prohibido cap. indulgentia, de verborum significat, y estas vltimas palabras referidas, no comprenden lo que el Pontifice no quiso comprender, que fue la absolución de los caños ordinarios, quia lex non includit illud, ad quod mens, & ratio legis non se extendit, leg. non dubium C. de legibus 1. C. que si longa confuetudo, & ideo vbi cuncte habet locum ratio legis, habet etiam lex l. 1. C. de interdicto, & hoc etiam si verba legis contradicant leg. scire oportet §. aliud in verbo ff. de excus. tutor. textus in l. 3. ff. de lib. praterit, quia vbi (inquit) manifestissimum est sensus testatoris, interpretatio vrborum nunquam tantum valit, vt melius sensu existat, & cap. confuetudo diff. 1. vbi dicitur quod lex est quicquid in ratione consistit, y la clausula general del fin, se ha de limitar por la particular, de que no puedan absoluere de caños referuados, quia clausula precedens est maioris efficacia ad determinationem sequentium, quam sequens ad determinationem precedentium, glossa 1. in leg. quisquis 85. de legat. 3. y lo que totalmente desuanece la difficultad es que el derecho lo determina así: Quia clausula generalis sequens determinatum per specialem clausulam precedentem l. quoties & ibi glossa 1. Cod. familia ericunda; y así la clausula general del breue, se determina por las dos especiales precedentibus, &c. clausula generalis non porrigitur ad specificata, nisi fuerit, apposita tantum pro ilis, quia specificata sunt leg. stipulationes commodissimum 13. & leg. dolis claus. 3. o. & ibi glossa final. ff. de verb. oblig. Et hæc omnia docet Martinus vbi supra.

3. Hanc etiam sententiam confirmat multis rationibus Quintanaducias tom. 1. de Sacram. tract. 3. sing. 18. num. 19. & ex Societate Pater Andreas Mendo in Bull. Cruc. di p. 24. cap. 18. & in Appendix contra Patrem Bardi di p. 1. cap. 10. & me citato P. Hurtadus tom. 2. tract. 9. cap. 6. n. 78.

RESOL. XXXIII.

An Nonity Regularium possint sumere Bullam, & virtute ipsius a cañibus referuatis absoluiri?
Et an supradicti Nonity etiam sine Bulla Cruciate possint absoluiri a quocumque Sacerdote approbat a cañibus referuatis in Religione?
Et an Nonity sumendo Bullam possint edere lacticinia, si cuicunque ceteri faculares? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 15.

§. 1. R Epondeo affirmatiuè, quidquid in contrarium afferat Vecchius in praxi Nonitorum, disp. 9. dub. 5. num. 7. & ita docet Suar. de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 16. num. 10. Fernandez in exam. Theol. mor. p. 3. cap. 9. & 8. num. 9. & Ledesma in summ. tom. 1. tract. de Penit. cap. 13. dub. 14. vbi etiam afferit: [Que quando los prelados de las Religiones huiescen traído algun Breue, ó indulto, para que los Religiosos no pudiesen elegir Confessor por virtud de la Bula;

esto no se ha de entender de los Nouicios, porque los Nouicios en las cosas odiosas, no entran debajo de nombre de Religiosos. Por lo qual, quanto à cito, queda como seglar, y puede elegir Confessor por virtud de la Bula de la Cruzada.] Ita ille. Idem etiam docet in Acosta in explic. Bull. 9. 107. Villalobos in summ. 1. tract. 9. cap. 56. n. 6. qui benè notat, dictos Nouicios, etiam sine Bulla Cruciate, a cañibus referuatis in Religione posse absolucionem obtinere à quocumque Sacerdote. Sed de hoc alibi.

2. Notandum est etiam, Nouicios, sumendo Bullam, posse edere lacticinia, sicut ceteri faculares, propter rationem dictam: non enim conserunt Religiosi quoad onera. Ita Fernandez vbi supra, §. 5. num. 5. & alii.

RESOL. XXXIV.

An qui peccat ob spem absolutionis Bulla, gaudet et priuilegio?
Idem queritur de Iubile. Ex parte 1. tractatu 11. Refol. 16.

§. 1. N EGATIUE multi respondent, vt Couarones Q. lib. 1. var. cap. 2. n. 26. & alii penes Acosta in explic. Bull. q. 33.

2. Sed ipse, & recte contrarium docet; cui ego addo Leonem tract. de Iubil. part. 2. quæſt. 8. num. 14. Mol. f. in summ. tom. 1. tract. 7. cap. 16. numero 47. Fillius in tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 261. Sanctarellum de Iubil. cap. 8. dub. 10. Sanchez in summ. tom. 1. lib. 4. capite 14. numero 18. Ledesma in summ. tom. 1. tract. de Penit. cap. 13. dub. 10. vbi afferit: [Esta resolucion tienen todos los Doctores, y se prueva lo primero, porque el Papa en este priuilegio de la Bula no pone excepcion ninguna, ni restricion, de la qual se entienda, que el que peca con la tal confiança, no puede ser absuelto de los pecados. Luego por virtud de la Bula de la Cruzada puede ser absuelto dellos, porque este priuilegio es favorable, y no es razon restringirlo.] Idem etiam docet Villalobos in summ. tom. 1. tract. 17. claus. 9. q. 2. n. 19. Bonacina de leg. disp. 4. q. 2. p. 1. n. 6. §. 11. & alii.

RESOL. XXXV.

An per Iubileum anni Sancti Bulla Cruciate suspenditur? Ex p. 1. tr. 11. Refol. 97.

§. 1. A FIRMATIUE responder Fabrimus de Iubil. 6. 1. cap. 10. & alii.

2. Sed contrarium sententiam prorsus amplectendum esse puto. Et ita docet Portel in dub. regal. 20. Bul. Cruc. num. 2. Salas de legib. disp. 20. set. 10. in fin. Bonac. de legib. disp. 1. q. 3. p. 1. n. 33. Leon. tract. de Iubil. p. 1. q. 6. n. 229. Zerola de ann. Iubil. lit. cap. 19. q. 2. Villalobos in summ. tom. 1. tract. 27. claus. 1. n. 8. Fernand. in exam. Theol. mor. p. 1. cap. 9. §. 10. n. 8. Henr. lib. 7. c. 21. n. 3. Acosta in Bul. 9. 101. Rodriguez in Bul. 9. 12. dub. 6. num. 8. qui afferit, ita declarat Clem. VIII. in suo Iubileu anni sancti 1600. Et ita declarasse Commissario Cruciate Vrbanus VIII. pro hoc anno 1625. afferuit mihi vir doctissimus D. Francisco de la Ribera, Vicarius Generalis Illustriss. Cardinalis ab Auria. Et ratio est: quia, vt recte notat Sanchez de marim. tom. 3. lib. 8. disp. 33. num. 10. priuilegia Bullæ conceduntur per modum contractus, vt patet ex lectura Bullæ: sed Pontifex in reuocatione

non fecit mentionem facultatum per modum contra-
dictus concessum: ergo, &c.

RESOL. XXXVI.

Ad per clausum Bullæ Cœna suspendatur Bulla Crucia-
ta? Ex p. i. tr. ii. Ref. 96.

R^{espondeo} negatiuè. Et ita docet Fernandez
in exam. Theol. mor. part. 3. cap. 9. s. 11.
ap. 19. num. 5. Henriquez lib. 7. cap. 21. num. 2. Et ra-
meli: quia aliter est Pontifex sibi contrarius. Et
etiam docuerunt Sanchez in sum. tom. 1. lib. 2. cap. 11.
12. & noster Duardus in Bull. Cœn. lib. 3. §. 2. quest. 11.
num. 4.

RESOL. XXXVII.

Ad Bulla Cœna derogat facultatem Bullæ Cruciatæ quoad
referendis a referatis in eadem Bulla Cœna? Ex
p. i. tr. ii. & Misc. Ref. 18.

Afirmatiuam sententiam ex Hispanis Docto-
ribus docet Garfias de beneficiis tom. 2. p. 11.
numero 130. & seq. & ita afferit dixisse Cle-
men. VIII. in quadam examine ad Episcopatum
Cœtum; & Iacobus Bleda in opus. defensionis fidei
in causa Meritorum cap. 31. obseruat, quod duo viri
Hispani cum examinarentur ad Episcopatum coram
Infracto Pontifice, repulsam tulerunt, quia respon-
derent a causis Bullæ Cœna posse absoluvi in Hispa-
niis virtute cuiusdam priuilegij, nempe Bullæ Crucia-
ter; quod probatur ex clausis in fine Bullæ Cœna
appositis, in quibus reuocantur omnia, & quæcumque
induta, gratia, indulgentia, &c. sub quavis forma
de tenore, & cum quibuscumque clausulis, etiam de-
negotoriarum derogatoriis à Sede Apostolica conce-
feribuscumque personis, etiam regali præfulgeant
dignitate, ex quavis causa, etiam per viam contractus,
aut remittentioris, & cum clausula, quorū tenore,
ergo, &c.

V. Verum his non obstantibus hodie praxis in om-
nibus Regnis Hispaniarum est, ut virtute Bullæ Cru-
ciatae deur absolute a referatis in Bulla Cœna, exce-
pta heret., & hoc posse fieri tradunt omnes exposi-
tores Bullæ Cruciatæ, Acosta, Rodriquez, Sanchez,
Fagundez, Henriquez, Villalobos, Fernandez, Sor-
bos, quos citat & sequitur nouissimè Ludovicus à
Crucia in exp. Bullæ Cruciatæ disp. 1. cap. o. dub. 4,
num. 2. quibus ego addo Egidium Trullench in ex-
p. 1. cap. o. dub. 13. num. 2. quia
excepte in Bulla Cruciatæ conceditur absolutione a ca-
sus Cœna, excepta heret.; ne ergo Papa contrarius
sit videatur, dicendum est per Bullam Cœna Crucia-
ta non derogari. Deinde post reuocationem in Bulla
Cœna postulam, qua prohibetur absolutio a causis
illarum, & derogatur omni priuilegio, etiam speciali,
Statut. V. anno 1590. fecit hanc exceptionem, nisi
admodum causas referuntur in Bulla Cœna in eis præsen-
tibus litteris expressè comprehendantur. At idem ca-
sus in Bulla Cœna iam exprimitur in Cruciatæ, ex-
cepta heret.; ergo Bulla Cœna non reuocat Crucia-
tam, sed solam derogat aliis priuilegiis, iis exceptis,
quæ in Bulla Cruciatæ continentur. Et hanc esse men-
tem Pontificis, præter rationes citatas, appetit primò,
quia dum Pontifex Cruciatam concedit ex certa scienc-
ia agnoscat Bullam Cœna esse non semel, sed plu-
ris promulgandam intra spatum ab ipso præfixum
pro Cruciatæ duratione, & nihilominus expressè vult,
quod per totum id spatum sit valida. Secundò, quia

Quæ hic est
Ref. anteq.
dens, &c. in
Toma IV.

expressè in concessione Cruciatæ facultatem impen-
dit ut absque noua licentia singulis annis publicetur,
idque absque diei, seu temporis determinationis. Ter-
tiò, quia cum concessio Cruciatæ per viam contractus
onerosi facta sit, adhuc tamē post Bullæ Cœna pro-
mulgationem non iubet Pontifex ut Cruciatam susci-
piens contributa eleemosyna vel quid requivalens
reddatur: ergo apparet per Bullam Cœna non velle
Pontifices derogare Bullam Cruciatæ. Multas alias ra-
tiones videbis apud Ludovicum à Cruce vbi suprà, qui
etiam respondet ad argumenta contraria; ad illum, &
non pigebit,

RESOL. XXXVIII.

An Confessarius possit absoluere penitentem ex vi Bullæ
Cruciatæ pluries a casibus Summo Pontifici reser-
vatis?

Et doctrina huīus Resolutionis est valde nota, quia se
supra diēs cœsi sunt occulti, per Cruciatam possit
Confessarius eos absoluere toties, quoties. Ex p. i. tr. ii. Ref. 28.

§. 1. Negatiuè responderet communiter: ita Fer-
nandez in exam. Theol. mor. p. 3. cap. 9. §. 9. n. 1.
Villalobos in sum. tom. 1. tr. 27. clau. 9. §. 2. n. 5. Ledes-
ma in sum. tom. 1. tr. 27. de Penit. cap. 13. concl. 2. dub. 1. &
alii.

2. Non reticebo tamen hic celebrem sententiam
doctissimi Theologi Thomæ Sanchez in sum. tom. 1.
lib. 4. cap. 54. num. 2. afferentis, casus Summo Pontifici
reservatos; occultos tamen, posse a Confessarius
absoluvi, non semel tantum, sed toties quoties. Et rati-
o est: quia Bulla casus Pontifici reservatos excipit,
ne liceat ab illis absoluere toties, quoties: sed quando
hi casus sunt occulti, iam non sunt casus reservati
Summo Pontifici; sed iure ordinario, & non speciali
competunt Episcopis, & annexi sunt dignitatibz Epis-
copali: cùm ergo Bulla concedat absolutionem à refer-
atis Episcopo toties, quoties; largitur etiam absolu-
tionem ab his reservatis occulti; quia per Concilium
Tridentinum iam amplius non sunt Papales, sed Epis-
copales: quia, licet casus Papales non desinant esse
tales, eò quod Pontifex illos aliquoties concedat Epis-
copo; imò etiā semper concedat eos Episcopo specia-
li; ac definerent esse Papales per generalē Constitu-
tionem, concedentem eos in perpetuum culibet Epis-
copo. Sed totum hoc accidit in casu nostro; Ergo,
&c.

3. Hæc doctrina est valde notanda, quia celebris,
& non paſſim obvia. Itaque ex sententia Sanchez
Confessarius per Bullam Cruciatæ potest absoluere
quoscumque casus Summo Pontifici reservatos, non
semel, sed toties quoties, dummodo tamen sint oc-
culi; quia, ut tales, desinunt esse Papales, & sunt Epis-
copales, licet contrarium afferat Henriquez lib. 6.
cap. 14. num. 7. in fin. Bañez in 2. 2. quest. 64. art. ult. ad
finem.

RESOL. XXXIX.

An quis possit absoluere ratione Bulla Cruciatæ toties
a casibus Summo Pontifici reservatis, si occulti
sunt. Ex p. i. tr. addit. Ref. 17.

§. 1. Hæc questio erit multum plausibilis Confes-
sarius. Ego pro opinione negatiuè in part. i.
tr. 1. resol. 28. adduxi Villalobos, Ledesma, Fer-
nandez, quibus nunc addo Henriquez lib. 6. cap. 4. n. 7.
& Bañez in 2. 2. q. 64. art. ult.